

Daniel Kitabı - Numara Altmış Yedi

Kehanetsel İlgörüler: İslam, 11 Eylül 2001 ve Doğu Rüzgârı Günü

Jeff Pippenger

2024-01-31

Üçüncü vayla bağlantılı İslam, 11 Eylül 2001'de peygamberlik tarihine girdi ve derhal dizginlendi. O sırada son yağmur yağmaya başladı, ama "ölçülüydü".

Ölçüyle; sürgün verdiğinde onunla çekişeceksin; doğu rüzgârının gününde sert rüzgârını dindirir. Bundan dolayı Yakup'un suçluluğu böylece arındırılacak; günahını ortadan kaldırmanın bütün meyvesi de budur: sunağın bütün taşlarını parça parça dövülmüş kireç taşları gibi yaptığında, koruluklar ve putlar artık ayakta durmayacak. Yine de surlu şehir ıssız kalacak, konut terk edilecek ve çöl gibi bırakılacak; orada buzağı otlayacak, orada yatacak ve dallarını yiyip tüketecek. Dallarını kurduğunda kırılacaklar; kadınlar gelir, onları ateşe verir; çünkü bu anlayışsız bir halktır; bu yüzden onları yaratan onlara merhamet etmeyecek ve onları biçimlendiren onlara lütf göstermeyecek. O gün olacak ki, Rab ırmağın yatağından Mısır deresine kadar silkeler ve ey İsrailoğulları, siz tek tek toplanacaksınız. O gün büyük boru çalınacak; Asur ülkesinde yok olmaya yüz tutmuş olanlar ve Mısır ülkesindeki sürgünler gelip Yerusâlim'deki kutsal dağda Rab'be tapınacaklar. Yeşaya 27:6-13.

"Doğu rüzgârı günü" son yağmurun gelişini ve ayrıca üçüncü "vay"ın İslamını tanımlar. Ayrıca "Yakup'un suçunun arındırıldığı" tarihin başlangıcını işaretler. Doğu rüzgârı günü 11 Eylül 2001'de geldi ve o noktada dirilerin yargısı başladı. Dirilerin yargısı üçüncü meleğin kapanış işidir ve orada yüz kırk dört binin günahlarının kaldırılması başladı. Yeşaya "Bununla" diye yazdığında kastettiği budur.

"Bununla" ifadesinden önce gelen sözler şunlardır: "Ölçüyle; filiz verdiğinde onunla münakaşa edeceksin; o, sert rüzgârını doğu rüzgârının gününde dizginler." "Bununla", Yakup olarak temsil edilenlerden günahı arındıran belirli sınavıcı hakikatleri tanımlamaktadır. Bu hakikatler arasında, geç yağmurun gelişini işaretleyen olay (11 Eylül) vardır. Bu hakikatler ayrıca, geç yağmurun "bir mesaj" olarak tanımlanmasını içerir ve "mesaj" İslam'dır. Ayrıca "doğu rüzgârı"nın üçüncü "Vay"ın İslam'ı olduğu gerçeğini ve İslam'ın müteakip dizginlenişinin (stayeth) peygamberî niteliğini de içerir.

Sınamanın kendisi, 11 Eylül 2001'de başlayan "tartışma" ile temsil edilir. Yeremya, ilk hayal kırıklığını temsil ettiğinde, Tanrı'ya "dönmesi" ve değerliyi değersizden ayırması kendisine öğüt verildi. Sınama mesajının "meyvesi", ibadet edenlerin iki sınıfını ortaya çıkarır.

Akılsızların yargısı şöyle ifade edilir: "Sunağın bütün taşlarını dövülerek parçalanmış kireçtaşları gibi yaptığında, koruluklar ve putlar ayakta kalmayacaktır." Yeşaya, yirmi sekizinci ve yirmi dokuzuncu bölümlerde her şeyi altüst edenlere karşı ilan edilen hükme atıfta bulunmaktadır. Onlar, mühürlü kitabı anlayamayanlardır. Kötülerin işi (meyvesi), çömlekçinin kili olarak değerlendirilmelidir.

Bu nedenle, işte, bu halk arasında olağanüstü bir iş yapmaya koyulacağım; evet, olağanüstü bir iş ve bir mucize: çünkü bilge kişilerin bilgeliği yok olacak, sağduyulu kişilerin anlayışı gizlenecek. Öğütlerini Rab'den saklamak için derinlere dalanların vay haline; işleri karanlıkta, ve derler ki, "Bizi kim görüyor? Kim bizi biliyor?" Kuşkusuz, her şeyi altüst ediyeniz çömlekçinin çamuru gibi sayılacaktır; çünkü yapılan, onu yapan hakkında, "Beni o yapmadı" der mi? Ya da biçim verilmiş olan, onu biçimleyene, "Onun anlayışı yoktu" der mi? Yeşaya 29:14-16.

Kötülerin işi çömlekçi kili gibi olacaktır; yirmi yedinci bölümde de işleri benzer biçimde, dövülüp parçalanmış tebeşir taşları olarak tasvir edilir. Tebeşir ya da çömlekçi kili kolayca toza dövülür; 'sunağın bütün taşlarını, dövülüp parçalanmış tebeşir taşları gibi yapmak' ve 'koruluklar ile putları' yıkmak (böylece 'ayakta kalmamaları') şeklindeki bu tasvir, Kral Yoşiya'nın reformuyla temsil edilen işi sembolize eder. Yoşiya'nın reformuyla temsil edilen son uyanış ve reformda, Adventist kurumsal yapı ıssız kalacaktır; çünkü 'muhkem şehir ıssız kalacak, mesken terk edilecek ve bir çöl gibi bırakılacaktır.' Yeryüzündeki binlerce kilise, okul, kolej, üniversite, hastane ve ofis binasını ifade eden bütün eserleri, peygamberî olarak değersiz bir toza dövülecektir.

Topluluk da harap olacak, çünkü o "anlayıştan yoksun insanlar" "kurumuş" "dallar" gibi olacak; "koparılacak" "ve yakılacak," çünkü "onları yapan onlara merhamet etmeyecek ve onları biçimlendiren onlara hiçbir lütuf göstermeyecek."

Sınayan mesajın gerçekleştirdiği ayrım tamamlandığında, Vahiy'in on sekizinci bölümündeki ikinci ses, Tanrı'nın diğer sürüsünü Babil'den dışarı çağırır; çünkü o gün "öyle olacaktır ki" "büyük boru çalınacak; Asur diyarında yok olmak üzere olanlar ve Mısır diyarındaki sürgünler gelecek ve Yerusâlim'deki kutsal dağda Rab'be tapınacaklar."

Üzerinde durduğumuz metin (Yeşaya yirmi yedinci bölüm, sekizinci ile on üçüncü ayetler), 11 Eylül 2001'de başlayan peygamberlik tarihini tanımlar ve nihayetinde Tanrı'nın diğer sürüsünü Babil'den dışarı çağırarak olanların sınanmasını ve arındırılmasını tasvir eder. Aynı bölümün açılış ayetleri de tam da o tarihsel süreçte söylenecek bir ezgiyi tanımlar.

O gün ona şöyle ilahi söyleyin: "Kızıl şarap bağı." Onu ben, Rab, korurum; her an sularım; ona zarar gelmesin diye gece gündüz onu beklerim. Bende öfke yok; kim bana savaşta diken ve çalılırları karşıma çıkarır? Üzerlerinden geçer, hepsini birden yakarım. Ya da gücüme sarılsın ki benimle barış yapsın; evet, benimle barış yapacaktır. Yakup soyundan gelenlerin kök salmasını sağlayacak; İsrail çiçek açacak, tomurcuklanacak ve dünyanın yüzünü meyveyle dolduracak. Onu, onu vuranları vurduğu gibi mi vurdu? Yoksa onun eliyle öldürülenler gibi mi öldürüldü? Yeşaya 27:2-7.

Bağın ilahisi, Tanrı'nın halkını sevip özen gösterdiği bir bağ olarak ilk kez tanımlayan ilahidir. Ardından, Mesih'in doğruluğuna sarılmak isteyen herkes için kabul vaadini sunar. Daha sonra, yağmurun iki evresiyle temsil edilen Kutsal Ruh'un dökülüşü vaadini belirtir. Yağmurun ilk evresi çiçekleri ve tomurcukları hayata kavuşturur, ikinci evresi ise yeryüzünü meyveyle doldurur.

Bağın ezgisi, Tanrı'nın önceden seçilmiş bir halkın yanından geçip yeni bir seçilmiş halkla antlaşmaya girdiği zaman dilimini tanımlayan ezgidir. Sekizinci ayet ve sonrakiler, bölümün giriş

ayetlerini yalnızca tekrar eder ve genişletir. Bölümün birinci ayeti, sekizinci ayette "doğu rüzgarının günü" olarak adlandırılan aynı olayı belirtir.

O gün Rab, kendi keskin, büyük ve güçlü kılıcıyla delici yılan Leviathan'ı, hatta kıvrılan yılan Leviathan'ı cezalandıracak; denizdeki ejderhayı da öldürecek. Yeşaya 27:1.

Ejderha Şeytandır, ancak ikincil bir anlamda putperest Roma'ydı.

“Böylece ejderha, öncelikle Şeytan'ı temsil etmekle birlikte, ikincil anlamda putperest Roma'nın bir simgesidir.” Büyük Mücadele, 439.

Daniel'in yedinci bölümünde ve Vahiy'in on ikinci bölümünde yer alan putperest Roma'nın on kralı, son günlerde Vahiy'in on yedinci bölümündeki on kralı temsil eder.

“Krallar, hükümdarlar ve valiler kendi üzerlerine deccalin damgasını koymuşlardır; Tanrı'nın buyruklarını tutanlar ve İsa'nın imanına sahip olanlar, yani kutsallarla savaş açmaya giden ejderha olarak tasvir edilmektedirler.” Testimonies to Ministers, 38.

Yeşaya 27'nin birinci ayeti, ejderhanın yargısının başlangıcını işaret eder; bu, doğu rüzgârının günü olan 11 Eylül 2001'de başladı. Yeryüzünün krallarının ve onların küreselci tüccar ortaklarının yargısı, yeryüzünün finansal yapısı "denizlerin" ortasında bir "doğu rüzgârı" tarafından yok edildiğinde tamamlanır.

Çünkü, işte, krallar toplandılar, birlikte geçip gittiler. Onu gördüler ve hayrete düştüler; sarsıldılar ve aceleyle kaçtılar. Orada korku onları yakaladı, doğum yapan kadın gibi sancı tuttu. Sen doğu rüzgârıyla Tarış'ın gemilerini paramparça edersin. Mezmurlar 48:4-7.

Yeşaya yirmi yedinci bölümde birden yediye kadar olan ayetler, sekizden on üçe kadar olan ayetlerde tekrarlanır ve genişletilir. Bu, “doğu rüzgârı günü”nde yeryüzünün kralları ve tüccarlarının korkuyla yüzleşeceğini ve o noktadan itibaren tarih boyunca korkularının tırmanacağını belirtir. Bu korku, 11 Eylül 2001'den bu yana dünyadaki ilerlemeci küreselcilerin, mantiken beklenenden daha ileri ve daha saldırgan biçimde gündemlerini dayatırken sergiledikleri mantıksız ve aceleci hareketleri ortaya koyar. Şeytan ve onun temsilcileri, yeryüzünün tüccarları ve kralları (küreselciler) olarak ejderhanın sembolleridir; zamanlarının kısa olduğunu biliyorlar.

Bunun için, ey gökler ve onlarda oturanlar, sevinin! Vah yeryüzünün ve denizin sakinlerinin haline! Çünkü İblis, az bir zamanı kaldığını bildiği için büyük bir öfkeyle yanınıza inmiştir. Vahiy 12:12.

Küreselci medyanın ne öne sürmeye çalıştığına bakılmaksızın, 2001'deki ekonomik krize yol açan ve o zamandan beri yalnızca daha da kötüleşen Doğu rüzgârının günü, ejderhanın vaktinin kısa olduğunu bildiği noktada dünyanın yüzleştiği meseledir. Sonra, bütün yeryüzünün kontrolünü ele geçirmek için hamlelerini tırmandırır ve bunu, "Vay"ın (üçüncü Vay) "yeryüzünün ve denizin sakinlerinin" üzerine geldiği zamanda yapar.

Üçüncü “Vay” (doğu rüzgârı) olan İslam'ın 11 Eylül 2001'deki gelişi, küreselcileri yeryüzüne tek bir dünya hükümetini dayatma yönündeki çabalarını hızlandırmaya zorlayan bir ekonomik felakete yol açtı. Yine de İslam rolünü yerine getirmeye devam ediyor. Belki de İslam'ın, Kutsal Kitap

kehanetinde bir sembol olarak en ciddi biçimde ortaya konuluşu, İslam'a yapılan ilk göndermede yer alır.

Rabbin meleği ona dedi ki: İşte, gebesin ve bir oğul doğuracaksın; adını İsmail koyacaksın; çünkü Rab senin sıkıntını işitmiştir. Ve o yabanî bir adam olacaktır; onun eli herkese karşı, herkesin eli de ona karşı olacaktır; ve bütün kardeşlerinin huzurunda yaşayacaktır. Yaratılış 16:11, 12.

Tanrı'nın Sözü asla boşa çıkmaz. İslam, doğum sancıları çeken bir kadın gibi acı vermeye devam ederken, hatta İslam'ın Kutsal Kitap peygamberliğinde tanımlandığını kabul edenler bile, bu iki ayetteki bariz gerçeği hâlâ kavrayabilmiş değil. Bazıları, dünyadaki herkesi ortak bir düşmana karşı birleşmek üzere bir araya getirenin İslam olduğunu anlayabilir ve bu elbette doğrudur. Yine de ayetteki son ifade daha ciddi olan gerçektir. Dünya 11 Eylül 2001'de sarsıldı ve yakın zamanda bu yıl 7 Ekim'de Hamas'ın İsrail'e yönelik saldırısıyla yeniden sarsıldı. Ama kimse, savaş ve ani yıkım ruhunun İsmail'in kardeşlerinin "hepsinin huzurunda" olduğunu görmek istemiyor.

Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, Kuveyt, Brunei ve Bahreyn gibi İslam ülkeleri tarafından düzenlenen bir sürpriz saldırı durumunda ne tür bir yıkım yaşanacaktır? "Bütün kardeşlerinde" İsmail'in ruhu vardır ve şimdiye kadar Afganistan veya Irak gibi ülkelere kaynaklanan üçüncü felaketle ortaya çıkan savaş, İsmail kehaneti tamamen yerine geldiğinde oldukça farklı olacaktır. Pakistan'ın kaç nükleer bombası var?

Birinci ve İkinci İslami Belâlarda görüldüğü üzere, kehanetsel açıdan İslami savaşın ayırt edici niteliği ani, baskın saldırılardır. Varlıklı İslam ülkelerinde, yakıt yüklü jetler, araba bombaları, yanan lastikler, tecavüz ve bıçaklardan daha sofistike ve daha ölümcül silahları gizlice sağlamak ya da üretmek için yeterli mali kaynak var mı? Tanrı'nın Sözü'ne inanılmalı mı?

Miller'in rüyasındaki tüm mücevherler, en azından bu gerçeklerin reddedilmiş olduğu ve peygamberliğin onların yeniden tesis edileceğini bildirdiği gerçeğiyle, son günlerde sınıyıcı gerçekler hâline gelir. Ancak bu mücevherlerin bazıları, göksel tapınaktaki Mesih'in işi ve Üçüncü Vay'ın İslamı gibi, yalnızca en son günlerde yerine gelen peygamberlik beyanlarını işaret eder. Bunlardan biri En Kutsal Yer'deki Mesih'in işini temsil eder; kuşkusuz şu anda sınıyıcı bir gerçektir. Diğeri ise yine şu anda sınıyıcı bir gerçek olan Gece Yarısı Çığılığı mesajını tanımlar.

Millerci hareketi ve 1989'daki zamanın sonunu, ki bu da yüz kırk dört binin hareketini başlatır, birbirine bağlayan bağ, Adventizm eski yollardan ayrılırken bir kenara bırakılan ilk şey ve Miller'in ilk mücevheri olan "yedi zaman"dır. 1863'teki isyandan 1989'daki zamanın sonuna kadar geçen yüz yirmi altı yıl, "yedi zaman"ı temsil eder. İki bin beş yüz yirmi, bin iki yüz altmışlık iki döneme bölünmüştü ve bin iki yüz altmışın onda biri ya da ondalığı yüz yirmi altıdır. Yapıcıların reddettiği taş o kadar uzundur ki, üç meleğin ilk ve son hareketlerini birbirine bağlar. Böylece, "yedi zaman" gerçeğinin aynı zamanda güncel bir sınama gerçeği olduğunu ve bunun artık yalnızca temel taşı değil, köşenin baş taşı haline gelen gerçek olduğunu ortaya koyar.

Şimdi, Daniel kitabındaki Ulai Nehri görümüyle temsil edilen Millerci hareketteki bilginin artışına ilişkin incelememizi bırakıp dikkatimizi, yüz kırk dört binin hareketinde bilginin artışını temsil

eden Hiddekel Nehri görümüne çevireceğiz.

Şimdi, 1863'ten 1989'a uzanan yüz yirmi altı yılı kapsayan Adventizmin dört kuşağını ele alarak başlayacağız.

O çalışmaya bir sonraki makalede başlayacağız.

Ve altıncı yılda, altıncı ayda, ayın beşinci günü, ben evimde otururken ve Yahuda'nın ileri gelenleri karşımda otururken, Rab Tanrı'nın eli orada üzerime indi. Sonra baktım, ve işte, ateş görünüşünde bir benzerlik: belinden aşağısı görünüşte ateşti; belinden yukarısı ise parlaklık görünüşündeydi, kehribar rengi gibi. Bir el biçimini uzattı ve beni saçlarımdan bir tutamdan yakaladı; Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Tanrı'nın görülerinde beni Yeruşalim'e, kuzeye bakan iç kapının girişine, kıskandıran kıskançlık putunun durduğu yere götürdü. Ve işte, İsrail'in Tanrısı'nın yüceliği oradaydı; ovada gördüğüm görünümdeki gibiydi. Sonra bana dedi: İnsanoğlu, şimdi gözlerini kuzeye doğru kaldır. Ben de gözlerimi kuzeye doğru kaldırdım; ve işte, kuzeyde, sunağın kapısının girişinde bu kıskançlık putu vardı. Bana yine dedi: İnsanoğlu, onların ne yaptıklarını görüyor musun? Benim kutsal yerimden uzaklaşmam için, İsrail halkının burada işlediği o büyük iğrençlikleri? Ama sen yine dön, daha büyük iğrençlikler göreceksin. Ve beni avlunun kapısına getirdi; baktım, işte duvarda bir delik vardı.

Sonra bana dedi: İnsanoğlu, şimdi duvara kaz. Ben de duvara kazdım; işte, bir kapı vardı. Bana dedi: İçeri gir ve burada yaptıkları kötü iğrençlikleri gör. Böylece içeri girdim ve gördüm: Duvarın çevresine her türlü sürüngen, iğrenç hayvan ve İsrail evinin bütün putları tasvir edilmişti. Önlerinde İsrail evinin ihtiyarlarından yetmiş adam duruyordu; aralarında Şafan oğlu Yaazanya vardı. Herkesin elinde buhurdan vardı ve yoğun bir buhur dumanı yükseliyordu. Sonra bana dedi: İnsanoğlu, İsrail evinin ihtiyarlarının karanlıkta, her biri kendi tasvir odasında neler yaptığını gördün mü? Çünkü diyorlar ki, "Rab bizi görmüyor; Rab yeryüzünü terk etti." Bana yine dedi: Bir kez daha dön; yaptıkları daha büyük iğrençlikler göreceksin. Sonra beni Rab'bin evinin kuzeye bakan kapısının girişine götürdü; işte, orada Tammuz için ağlayan kadınlar oturuyordu. Bana dedi: Bunu gördün mü, ey insanoğlu? Bir kez daha dön; bundan daha büyük iğrençlikler göreceksin. Ve beni Rab'bin evinin iç avlusuna götürdü; işte, Rab'bin Tapınağı'nın kapısında, revakla sunak arasında, yaklaşık yirmi beş adam vardı. Rab'bin Tapınağı'na sırtlarını dönmüşlerdi, yüzleri doğuya dönüktü; doğuya, güneşe tapınıyorlardı. Sonra bana dedi: Bunu gördün mü, ey insanoğlu? Yahuda evi için burada işledikleri iğrençlikler önemsiz bir şey mi? Çünkü ülkeyi şiddetle doldurdular ve beni öfkelenmek için geri döndüler; üstelik dalı burunlarına dayıyorlar. Bu nedenle ben de öfkeyle davranacağım; gözüm esirgemeyecek, acımayacağım; kulaklarıma yüksek sesle feryat etseler bile onları duymayacağım. Hezekiel 8:1-18.